

Kramér húsovy

Chs. F. Pražské Postovske Noviny.

Roku 1791.

M. Sobotu

Nro. 4.

dne 22 ledna.

Tretí ročník běh.

Rozličné Zpráwy strany války v pořeze.

Inmail, ta znamenitá pevnost Tuz reciá, kterou za celých 20 dnj slavným výzváním Rusum s newypravenou srdnatostí odporovala, posléz předce gen. flesla, a dostala se Rusum za podjl. O tom nám Výdejsté Noviny na den 15 ledna na sledující obšírnější zprávu dálají:

Dne 12 toho v večer přišel seim císařský Ruský Setník Baron Byler, a přinesl zdejšímu Ruskému Panu Postowi Vnijeti Galicjiomu tu zprávu, že Rusové pevnost Inmailu na den 22ho prosince zastavili dobyli. Dle jeho zpráwy, které se až do dne 3 ledna vzta hugi, nepřátelé bránili se s newyslou: rednou zmužilosti, až pak konečně Rusové se svým vlastním výdatně myslí.

rekovství wsecky překážky na stvamu edklidili, a šťastného výzvání dosahli. Znamenitý počet Čureckého wogsta na pevnosti, gesso bylo samý vybraný lid od armády nevysokého Wezyra, takměr wsecek byl mečem vyhlazen, a vysíčni osítní obyvatelé gač vzbrogitak v bez zbroje příslí Rusum do zageti. Na Čurecké straně padlo tu asy 24 tisyc mužů, a zatímco počítá se okolo 10 tisyců. Teprw dne 2 až do po dobytí vylizali Turci na světlo zdér a z podzemských střeyssů, kam se v velikém počtu byli schowali a skryli. Samé téžké střely Rusové as 300 na většinu díle litych kusů vybogowali. Brom toho také došali do rukou veliké množství vyselikého wogenštěho náradí a potrov, též pras.

praporců z koňských ocasů, a ginyh 400 praporců a standár. Při té příležitosti také Ruské lodětwo o 19té válčených lodí se rozmnožilo, kteréž všecky Turci kdy odgáty byly, tak že nyní skoro žádou sice jednau tak sylne gest, gáko když na Dunaj přisplynulo.

Bužje Barel Deligne, kterýž gaskožto dobrovolník při tomto dobývání službu konal, yžde opět okázal hrdinstvu mysl, a gáku ve válčených bězch má povědomost. Wssak ale byl poraněn do stehna, kteráž ale rána něně tak hrubé nebezpečná.

Při dobývání padlo z vzháněných Turků ře Seraskyer Aydezu Mehmet, Bassa tři praporců z koňských ocasů, a 4 giny Bassowé dwau praporců, totiž Seslim, Hassi Mahmut, Mehmet z Bylic, a Lutfulla. Dále: 6 Tatarštých Sultánů, Bapta, Bázy, Selim, Bate, Achmet a Mehmet, kteříž všeckni gánu z familií Tatarského Girayho, a 6 gízých oficyrů vyššího důstogenství.

Zagati byli, Musty, neb nevyšší Turecký kněz, Ismailský Rády, totiž Sudj, a 11 vzháněných oficyrů.

Do Bendru byli odvedeni: Muž chofic Mehmet Bassa tři praporců, Sultán Mašal Giray, syn známého Baryma Girayho Tatarského Chána, Kapidci Bassi Hassan Bey, syn Seraskyerůw, a Kapidci Bassi Yusul Eminy, pak 5 ginyh oficyrů vyššího důstogenství.

Giny list o dobytí Ismailu dává nám gesce následující zprávu, kteráž pro věčnau památku toho zasluhuje, abyhom gi tuto mísťa popřáli.

Hrdý Ismail předee se gíz hrdinstvě mocí slavných Rusů pokoriti mysl. Gíz,

dne 10 prosince měl poručeno Kníže Repnijn sturmem k Ismailu hnati; než on toho, obávage se velikého prolití lidsté krve, včiniti nechtěl. Protož byl nazpět povolan, a na geho místo Generál Hrabě Suwarow, kterýž stál w Galaci k obklíčení pevnosti Brayly, dosazen. Tento výzestlavny, množstvíž krát w bogich poraněny Hrdina přissel, a Ismail podvrátil.

To se stalo dne 22 prosince hodině rannj, když Generál Suwarow tento strassliwy autok na pevnost Ismail před se vzal. Generál Rybas s svými válčenými lodjmi týmž časem po vodě k sturmu hnal. Dvakrát gíz s svými Bozáky palesady prelezl, ale po každé opět byl od Turků zahnán. Také lépe se nezwedlo granatyrům, kteríž dvakrát městské ohrady přelezli, a po každé byli zapuzeni, y za několik hodin násylné střelení z kartáčů vytrpěti musyli. Témoto na pomoc musyla všecka Russá gízda s koňmi osedati, a s ozbrojenali rukau proti Turkům bogowati. Sturm trval do 12té polední hodiny, a do toho času Rusové w sezech ohrad a městských zdí se zmocnili; wssak ale té kravawě ložní gesce konce nebylo, protože se Turci na všezech stranách lítě bránili.

W takovém odporu a tuhému bogu Turci setrvali až do hodiny prvnj, a bylo tu okolo 9ti tisíců Turků vkrutně zbito, mezi kterýmiž také padl sám Wýdce Seraskyer; a do večera zginuli Russové přes 6 tisíc osob spolu s ženami a dětmi, kteréž w čas sturmu do sklepů zalezly. Ženy Seraskyerovy a gedenho chyceného Bassa, genž po vodě všecky chtěly, padly Bozákum do rukau, ažponi se o tuto

tuto krášnau křist mezy sebau rozdělili.

Turecké menss lodswo, kteréž w
gednom rameňe Dunage zamřeno bylo,
gakž zpráwa w známosti vwádji, také se
potom Rusum vzdalo, a Rusopé na
těchto nepřátelských lodjich 163 děl za
křist dostali.

Vdatný vjazové w této kravawé
lázni ztratili as čtyři tisýce pět set muž
žů, a from toho se počítá do půl druz
heba tisýce těžce poraněných. Mezy tě
mito posledními také gsa: Generállytz
nant Potemkyn, Kníže Čalickýn, Genes
rálmajor Lácy, a množí francozstí
dobrovolují vyššího důstogenství.
Množí Angličtí a Prusští inžinýři
genž byli na pevnosti, také tu býdne
svou život ztratili.

Dne 9 toho měsíce rychlý posel od
zplnomocněného císařského hraběte
Barona Herberta z Čestowa přišel do Vys
dné, a zatím tak mnoho víme, že sebau
velmi důležité věcy přivezl.

Gakžkoli zpráwy přichází z Vala
ch, y také z samého Bukarestu, nečin
nám naprosté žádne naděje k pořeky,
aneb aspoň aby tak brzo svého doslu
stkončen; nebo Ruský dvůr potud na
tom stojí, že válka proti Turkům poz
vede, a gím bud Valach nebo Moldawy
nazpátek nedá. Ta zpráva se potvrd
zuge, že Prusští Ministr hrabě Láz
hezny na několik dní z Čestowa k nejz
vyššímu Wezyrowi odšel; poslední ale
listové dokladagj, že se giz opět do Če
stowa navrátil. On v nejvyššího
Wezyra natrefil Prusktého Obrssta Bar
rona Lisy. Tím časem v vogstě Če
stova

reckém byl hrozný nepokog, poněwadž
oni gessé tak pozdě w poli státi musy.
Přitom také trpí mnohykrát veliký
nedostatek, protože ge Rusové z města
na město prohánj, tak že se tam přejíman
potrava za Turky neustále moží nez
může.

Před některým dnem bylo Fratičce
oznámeno, že království Pruskt Obrsst
Baron Lízy s nejvyšším Wezyrem se
pohádal. Poslední zpráwa té mrzutosti
přejímu dělá následující: Nejvyšší
Wezyr chtěl tomu, aby se vše podlé
geho vůle a hlavy dalo, a ne gakž byl
Pruskt Obrsst k tomu plán včinil, kte
rý od obou stran přigat a za dobrý
význam byl. Skrze takové neslavné ge
dnání nejvyššího Wezyra Obrsst Lízy
vzal sobě k němu příčinu, a vystekal
gemu, že Pruskt dvůr, nehledaje žá
dného zystu, s swau největší škodou
Rachembachské narownání k dobrému
Tureckého dvora vygelnal. K posledku
w této zprávě také se praví: "Skuz
tečně tak smysleti můžeme, že Pruskt
dvůr a geho spřízněný přátele místo
očekávaného poděkování za mnohé au
traty a přičinění, kteréž tak říkají
Turcký dvůr od konečného pádu rez
torvalo, nic než neynezdvoř legssi ne
vdečnost danfati mohan."

Dle listu z Bukarestu na den 23ho
prosince vwádji se tato zpráva w zná
mosti: "Nejvyšší Wezyr, dle všauzení
Radyleskyera nebo nejvyššího Sudjho
z Rumelic, Riditele těch pevností, Bytie,
Tulci a Isaci, odsudil k hebdáwné sňaž
ení, to gest, k vzkřesení, poněwadž byli
oni ty pevnosti bez nejvyšší potřeby
dlem Rusum vzdali, a dletem opustili.
Pož-

Podle gislého weřeyného listu praz
wji se, že geden z Vlínystrů, kteríž k
wygednání pokoge vstavěni gsau, Knj:
žete Potemkyna pozval k shromáždění
do Čistowa, tak aby on osobně přesvědčil
čen byl, že Turci k narovnání a wy-
gednání pokoge skutečně náhylni gsau.
Tento (prý) Wůdce na to pozvání od-
pověděl: "S sedesáti tisícy mužů zbroz-
ných přigdu, pokud tomu tak Turci chci."

Saufranné zprávy z Galace w
Moldawě vyplisují w krátkosti některé
válečné přeběhy, kteríž se mezi Ruskym
a Tureckym wogstem stali. My ge
pro wětší slávu Ruského národu tuto
kladem.

Dne 2., 3 a 4ho prosynece mezy
oběma stranama, totiž Ruskau a Tu-
reckau, na Dunagi stehlo se tuhé poty-
kánj, při kterémž Turci dwé Ruské lodj,
gednu s 16ti dobrovolníky, a druhau
s počádným wogstem zagali, a třetj do
gruntu roztržili; naproti tomu Rus-
sowé Turkum 8 lodj odgali, a 6 do grun-
tu zkazyli. Dne 7 téhož opět ljtě na se
dorazyli, a potykánj trvalo od té rannj
až do 12té hodiny w půlnoci. Tato po-
rážka na wodě byla Turkum tak škodná,
že wšetcky téměř lodj ztratili, kteréž Rus-
sowé dílem zagali, a dílem strošotali.
Po této šťastné bitwě něco málo Tu-
reckého wogsta zůstalo na ostrově, lod-
stwo obrátilo se k Gobaci, a ostatnj čas
sila toho pluku za čri hodiny cesty naz-
zpátek caufla.

Dne 10 prosynece Generál Hrabě
Suwarow od Knjžete Potemkyna dostal
poručenj po rychlém poslowi z Bendru,
aby krom swého pluku, také zpráwu nad
Ropajnstym a Galicynstym plukem na se

přigal, a na pewnost Ismail ſtěrem pu-
stil. Za tau přičinu hrabě Suwarow
giž dne 11 prosynece k Ismailu přigel,
a dne 12 po wodě plynul za njm lid s
řebříky k ſturmování. Meztytím Rus-
sowé dne 10 pewnost Isaci ohněm wy-
pálili, a do gruntu zkazyli. Wogsto,
gessto vrčeno gest k obleženj Braili, při-
tahlo až k řece Seretu, a stogj toliko
dwé hodiny cesty od pravěně pewnosti.
Knjžete Potemkyn Tureckého wyſlance
Bapidci Bassu, kterýž se v něho za grāz
faus důležitosti zdržoval, z Bendru prý
zapudil. Gest dominěnij, že snad tento
Bapidci Bassa s neprospěsným plánem
članku k pokogi narvorovat.

Neyposledněgjí zpráwy pravj, že
pevnost Braila od Rusů giž skutečně
obležena gest, a že po málo dnech o pás-
du gegim vſlyſſme. Tytež zpráwy doz-
kládagj, že nevyšší Wezir Sylistrý
opustil, a gediné pro zachránění toho
místa negakého počtu branného lidu tam
zanechal. Ale gač lehké gest Ruskum,
toho místa se zmocniti, saudjme z toho;
poněvadž mezi Turky před mocnau Ruskau
rukau strach takový gest, že oni
nikde newydrží, a odewšad gako báziz-
wji zájcowé vtifagj.

Z Turek. Turecké lodstwo, kteréž
přes celé léto na prostředzemnijm aneb
tak řečeném bělém moři bylo, a po mno-
hých těžkých porážkách posléz předce, po-
moci Algirstych a Tunystych, Ruské lodj
Obrissa Lambro Baciony přemohlo
rozpláſſilo, dne 7 listopadu s newypra-
weným plésánjím wesskerého lidu při-
plaulo na aužlabj před Konstantynopoli.
Wſecken lid henni se k tomu místu, aby
tak wjetězoslavné lodj spalili, a zvláſt
poz-